

N:o 25.

Ank. till Riksd. Kansli d. 23 April 1867, kl. 6 e. m.

Memorial, i anledning af Kamrarnes beslut öfver Banko-Utskottets Betänkande N:o 19, med förslag till reglering af Bankens låne- och kreditiv-rörelse.

Jemlikt Utskottet tillhandakomna protokolls-utdrag från Första Kammaren af den 11 och från Andra Kammaren af den 12 dennes, har allt hvad Utskottet i dess Betänkande N:o 19 hemställt och föreslagit, blifvit af Kamrarne bifallet, med allenast följande undantag:

I punkten 14:o) hade Utskottet föreslagit, att motsvarigheten till mom. 2 af 61 § i nu gällande reglemente skulle få denna lydelse:

“Såsom inträdesafgift erlägges af bolag och enskilde personer en half procent af kreditivets hela belopp. Riksgälds-kontoret och Sparbankerna vare från inträdesafgift befriade.”

Detta förslag, bifallet af *Första Kammaren*, är deremot afslaget af *Andra Kammaren*, som beslutat, att mom. 2 i 61 § af nu gällande reglemente skulle oförändradt bibehållas.

Då meningsskiljaktigheten mellan båda Kamrarne gäller frågan, huruvida inträdesafgiften för kassakreditiv bör i reglementet fastställas, eller bestämmandet af denna afgifts belopp bör öfverlätas åt Bankens Styrelse, finner Utskottet något förslag till sammanjemkning af de olika meningarne icke lämpligen kunna afgifvas; och då Första Kammaren gillat Utskottets förslag till det ifrågavarande stadgandet, hemtar Utskottet häraf anledning att hemställa,

1:o)

det Andra Kammaren må, med frångående af sitt förra beslut, antaga det af Utskottet i punkten 14:o) af dess Betänkande N:o 19 framställda förslag.

Bih. till Riksd. Prot. 1867. 6 Saml. 1 Afd. 15 Häft.

För den händelse likväl att Andra Kammaren icke bifaller denna hemställan, och således frågan skall, jemlikt 65 § Riksdags-ordningen, genom omröstning i begge Kamrarna afgöras, får Utskottet derjemte uppställa följande förslag till omröstnings-proposition:

2:o)

Den som vill att, i enlighet med Banko-Utskottets i 14:de punkten af Memorialet N:o 19 framställda och af Första Kammaren gillade förslag, motsvarigheten till mom. 2 af 61 § i nuvarande Bankoreglemente skall erhålla denna lydelse:

“Såsom inträdesafgift erlägges af bolag och enskilde personer en half procent af kreditivets hela belopp. Riksgälds-kontoret och Sparbankerna vare från inträdesafgift befriade“

röstar Ja.

Den det ej vill,

röstar Nej.

Vinner Nej, kommer nämnda stadgande att, i enlighet med Andra Kammarens beslut, oförändradt bibehållas vid dess nuvarande lydelse, sålunda:

“Inträdesafgiften bestämmes af Styrelsen. Riksgälds-kontoret och Sparbankerna vare från inträdesafgift befriade.“

I 17:de punkten hade Utskottet föreslagit en sådan ändring i föreskrifterna rörande ränta för medel, som insättas på upp- och afskrifning, att Fullmäktiges hittillsvarande rättighet till bestämmande af det högsta på en gång inestående belopp, hvarå ränta finge godtgöras hvarje särskild räkningshafvare, skulle inskränkas inom ett maximum af 400,000 R:dr.

Detta, af Andra Kammaren gillade förslag är deremot afslaget af Första Kammaren, med förklarande att det motsvarande stadgandet i nu gällande Bankoreglemente skulle bibehållas oförändradt.

Då denna meningsskiljaktighet, liksom den här ofvan först nämnda, är af sådan beskaffenhet, att förslag till sammanjemkning deraf icke lämpligen kan framställas, och Andra Kammaren godkänt Utskottets först framställda förslag, anser Utskottet sig böra, med vidblifvande deraf, hemställa,

3:o)

att Första Kammaren må afstå från sitt i ämnet fattade beslut och antaga Utskottets förslag.

Men för det fall att denna hemställan icke bifalles, och frågan fördenskuil måste genom omröstning jemlikt 65 § Riksdags-ordningen afgöras, framställer Utskottet härmed följande förslag till omröstnings-proposition:

4:o)

Den som, i enlighet med Banko-Utskottets, af Andra Kammaren antagna förslag, vill att motsvarigheten till mom. e) i 63 § af nu gällande Bankoreglemente skall lyda sålunda:

“Å insatta medel beräknas, från och med första helgfria dag efter insättningen, å högsta fulla 100-tal af behållningen den ränta, Fullmäktige ega att bestämma, och hvilken, icke understigande en procent, för öfrigt kan vara olika för de särskilda diskont- och lånekotoren. På Fullmäktige ankommer likaledes att,

inom ett maximum af 400,000 R:dr bestämma å huru stort, på en gång inestående belopp ränta må hvarje särskild räkningshafvare godtgöras. Om räntefotens förändring skall allmänheten genom kungörelse i tidningarne underrättas,

röstar **Ja.**

Den det ej vill,

röstar **Nej.**

Vinner Nej, kommer, i enlighet med Första Kammarens beslut, berörda stadgandet att oförändradt bibehållas vid följande, dess nuvarande lydelse:

“Å insätta medel beräknas, från och med första helgfria dag efter insättningen, å högsta fulla 100-tal af behållningen den ränta, Fullmäktige ega att bestämma, och hvilken, icke understigande en procent, för öfrigt kan vara olika för de särskilda diskont- och läne-kontoren. På Fullmäktige ankommer likaledes att bestämma å huru stort på en gång inestående belopp ränta må hvarje särskild räkningshafvare godtgöras. Om räntefotens förändring skall allmänheten genom kungörelse i tidningarne underrättas.”

Härförutan har Andra Kammaren, med anledning af den reservation Herr C. J. L. Lönnberg afgifvit mot Utskottets beslut att icke till Riksdagen aflåta någon hemställan om ändring af stadgandet i 53 § 2 mom. af nuvarande Bankoreglementet återförvisat den å Betänkandets första sida gjorda anmälan derom, att der ändring af något stadgande icke blifvit ifrågasatt, detsamma icke särskildt omnämmts, utan ansetts böra i blifvande reglemente oförändradt inflyta.

Herr Lönnbergs ifrågavarande reservation afser uteslutande af sednare delen utaf nämnda §, som innehåller att utlåning mot pant af vägförda effekter och vaxeldiskontering sker företrädesvis framför annan utlåning, samt att å någon betydligare del af utlåningstillgångarne kreditiv beviljas till det belopp, Styrelserna bestämma.

Något förslag rörande ändring af det ifrågavarande stadgandet har icke vid denna riksdag blifvit af enskild riksdagsman i behörig ordning väckt, och Utskottet har icke heller, vid behandlingen af frågorna om ordnande af Bankens läne- och kreditiv-rörelse, för sin del ansett någon ändring af detsamma böra göras.

Vid sådant förhållande och då Första Kammaren godkänt Utskottets anmälan om bibehållande oförändrad af bland andra 53 §, får Utskottet nu endas tillkännagifva

5:o)

att Utskottet anser den af Andra Kammaren beslutade återförvisning icke kunna till någon åtgärd föranleda.

Stockholm den 23 April 1867.

W. F. Tersmeden,
Ordförande.